



В А С К О.

Сърдитъ е малки Васко; сърди се на всички. Не иска зайчето си да види, ни мечето си сиво. Топката си захвърли подъ кревата, обувката до вратата. Сърди се и плаче, но кому да каже? Всички го неразбиратъ. Какъ сладко си спѣше и още по-сладко сънуваше! Сънуваше той, че но хайде да не ви разправямъ, че и менъ да се разсърди, та послѣ не можемъ се отсърди!

Едно само запомнете: никога не влизайте въ стаята на Васко кога спи, защото ще се събуди, а разбуди ли се, той се сърди и плаче.

Дали всичкитѣ дѣца сж като нашъ Васко?

